

Textfonts

Aroania: Victor Julius Scholderer (1880-1971)

Anaktoria: Claude Garamond (1480-1561)

Alexander: Alexander Wilson (1714-1786)

Avdira: Demetrios Damilas (late 15th c.)

Asea: Firmin Didot (1764-1836)
a typeface with four styles

Textfonts
version 6.31
2016

Textfonts is not a merchandise;
it is free for any use.

Unicode Fonts for Ancient Scripts
<http://users.teilar.gr/~g1951d/>
George Douros
g1951d@teilar.gr

Aroania

In 1927, Victor Julius Scholderer (1880-1971), on behalf of the 'Society for the Promotion of Greek Studies', got involved in choosing and consulting the design and production of a Greek type called 'New Hellenic', cut by the Lanston Monotype Corporation; [plate 209](#). He chose the revival of a round and almost monoline type which had first appeared in 1492 in the edition of Macrobius, ascribable to the printing shop of Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) in Venice. Aroania is a recast of 'New Hellenic' on the basis of Verdana.

Ο Victor Julius Scholderer (1880-1971) ασχολήθηκε το 1927, εκ μέρους της «Εταιρείας για την προώθηση των ελληνικών σπουδών», με την επιλογή και παραγωγή της ελληνικής γραμματοσειράς 'New Hellenic' που χάραξε η Lanston Monotype Corporation. Επέλεξε την αναβίωση της στρόγγυλης και σχεδόν ισοπαχούς γραμματοσειράς της έκδοσης του Macrobius το 1492, που αποδίδεται στο τυπογραφείο του Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) στη Βενετία. Η Aroania αναπλάθει τη 'New Hellenic' με βάση τη Verdana.

Anaktoria

Greek letters are based on 'Grecs du roi' designed by Claude Garamond (1480-1561) between 1541 and 1544, commissioned by king Francis I of France, for the exclusive use by the Imprimerie Nationale in Paris; [plates 31](#). Mindaugas Strockis prepared a modern version of 'Grecs du roi' in 2001. Latin letters have been digitized directly out of the titles and front pages of the 1623 "First Folio Edition of Shakespeare". Scott Mann and Peter Guither prepared a modern version for 'The Illinois Shakespeare Festival' in 1995.

Τα ελληνικά βασίζονται στα 'Grecs du roi' που σχεδίασε ο Claude Garamond (1480-1561) μεταξύ 1541 και 1544, κατά παραγγελία του βασιλέα της Γαλλίας Φραγκίσκου Α', προς χρήση από το Εθνικό Τυπογραφείο στο Παρίσι. Ο Mindaugas Strockis εξέδωσε μια σύγχρονη έκδοση το 2001. Τα λατινικά προέρχονται από τους τίτλους της πρώτης έκδοσης του Shakespeare το 1623. Οι Scott Mann και Peter Guither ετοίμασαν μια νέα έκδοση για το φεστιβάλ Shakespeare στο Illinois το 1995.

Alexander

A text font based on the Greek type designed by Alexander Wilson (1714-1786), a Scottish doctor, astronomer, and type founder. The type was especially designed for an edition of Homer's epics, published in 1756-8 by Andrew and Robert Foulis, printers to the University of Glasgow; [plate 90](#). A modern revival, Wilson Greek, has been designed by Matthew Carter in 1995. Peter S. Baker is also using it in his Junicode font for medieval scholars in 2006.

Μια γραμματοσειρά κειμένου, βασισμένη στα ελληνικά στοιχεία που σχεδίασε ο Alexander Wilson (1714-1786), ένας σκώτος ιατρός, αστρονόμος, και χαράκτης. Η γραμματοσειρά σχεδιάστηκε για μία έκδοση του Ομήρου, στα 1756-8, από τους αδελφούς Andrew και Robert Foulis, τυπογράφους του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης. Ένας σύγχρονος επανασχεδιασμός της έγινε από τον Matthew Carter το 1995. Ο Peter S. Baker την επαναφέρει στην Junicode το 2006.

Avidia

The first edition of Isocrates, edited by Demetrius Chalcondyles, was published by Uldericus Scinzenzeler & Sebastianus de Ponte Tremolo, in 1493 in Milan; [plates 6](#). It was set in letters cut in 1481 by Bonus Accursius, copying the older elements of Demetrius Damilas. A digital revival was prepared by Ralph P. Hancock for his Milan (Mediolanum) font in 2000.

Η πρώτη έκδοση του Ισοκράτη, επιμέλεια Δημήτριου Χαλκοκονδύλη, έγινε από τους Uldericus Scinzenzeler & Sebastianus de Ponte Tremolo, το 1493 στο Μιλάνο. Χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία του Bonus Accursius από το 1481, αντιγράφοντας τα λίγο παλαιότερα του Δημήτριου Δαμηλά. Ο Ralph P. Hancock ετοίμασε μια ψηφιακή αναβίωση για τη γραμματοσειρά του Milan (Mediolanum) το 2000.

Asea

An étude on the dominant typeface of greek typography. Upright greek letters were designed in 1805 by Firmin Didot (1764-1836) and cut by Walfard and Vibert; [plate 137](#). The typeface, together with a complete printing house, was donated in 1821 to the new Greek state by Didot's son, Ambroise Firmin Didot (1790-1876).

Μία μελέτη στην κυρίαρχη γραμματοσειρά της ελληνικής τυπογραφίας. Τα όρθια ελληνικά σχεδίασε το 1805 ο Firmin Didot (1764-1836) και χάραξαν οι Walfard and Vibert. Τη γραμματοσειρά, μαζί με ένα πλήρες τυπογραφείο, δώρησε στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος ο γιός του Didot, Ambroise Firmin Didot (1790-1876).

a list of all glyphs that can be composed on screen and of ligatures that may be entered as plane-15 symbols, as a last typographic resort, when opentype is not supported by the software used

Ă	ă	Ȑ	ȑ	Ȓ	ȓ	Ȕ	ȕ	Ȗ	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ
A + 0300	e + 0300	O + 0300	x + 0300	z + VS1	e + VS1	L + VS1	W + VS1	ə + VS1	FFD00	FFD10	FFD20	FFD30	FFD40	FFD50	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
E + 0300	e + 0300	O + 0300	x + 0300	τ + VS1	ə + VS1	M + VS1	X + VS1	Ō + VS1	FFD01	FFD11	FFD21	FFD31	FFD41	FFD51	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
E + 0300	e + 0300	e + 0300	x + 0300	J + VS1	ρ + VS1	M + VS2	Y + VS1	Ū + VS1	FFD02	FFD12	FFD22	FFD32	FFD42	FFD52	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
E + 0300	l + 0300	e + 0300	x + 0300	# + VS1	A + VS1	N + VS1	Z + VS1	3 + VS1	FFD03	FFD13	FFD23	FFD33	FFD43	FFD53	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
I + 0300	l + 0300	e + 0300	x + 0300	z + VS1	A + VS2	O + VS1	Æ + VS1	3 + VS1	FFD04	FFD14	FFD24	FFD34	FFD44	FFD54	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
I + 0300	c + 0300	o + 0300	x + 0300	= + VS1	B + VS1	P + VS1	Æ + VS2	β + VS1	FFD05	FFD15	FFD25	FFD35	FFD45	FFD55	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
C + 0300	c + 0300	o + 0300	x + 0300	⚡ + VS1	C + VS1	Q + VS1	Đ + VS1	Ʒ + VS1	FFD06	FFD16	FFD26	FFD36	FFD46	FFD56	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
C + 0300	ω + 0300	o + 0300	x + 0300	⚡ + VS2	C + VS2	R + VS1	Ø + VS1	Ʒ + VS1	FFD07	FFD17	FFD27	FFD37	FFD47	FFD57	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
Ω + 0300	ω + 0300	Y + 0300	x + 0300	⌒ + VS1	D + VS1	S + VS1	þ + VS1	k + VS1	FFD08	FFD18	FFD28	FFD38	FFD48	FFD58	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
Ω + 0300	o + 0300	Y + 0300	J + VS1	⌒ + VS1	E + VS1	S + VS2	H + VS1	z + VS1	FFD09	FFD19	FFD29	FFD39	FFD49	FFD59	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
O + 0300	o + 0300	Y + 0300	A + VS1	× + VS1	F + VS1	T + VS1	IJ + VS1	e + VS1	FFD0A	FFD1A	FFD2A	FFD3A	FFD4A	FFD5A	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
O + 0300	o + 0300	Y + 0300	≡ + VS1	× + VS2	G + VS1	T + VS2	Ł + VS1	m + VS1	FFD0B	FFD1B	FFD2B	FFD3B	FFD4B	FFD5B	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
O + 0300	u + 0300	P + 0300	Ω + VS1	Σ + VS1	H + VS1	U + VS1	N + VS1	n + VS1	FFD0C	FFD1C	FFD2C	FFD3C	FFD4C	FFD5C	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
Y + 0300	u + 0300	ķ + 0300	Ī + VS1	Σ + VS2	I + VS1	U + VS2	Œ + VS1	u + VS1	FFD0D	FFD1D	FFD2D	FFD3D	FFD4D	FFD5D	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
Y + 0300	E + 0300	x + 0300	γ + VS1	π + VS1	J + VS1	V + VS1	Ʀ + VS1		FFFD0	FFD1E	FFD2E	FFD3E	FFD4E	FFD5E	
Ě	ě	Ț	ț	ȗ	Ș	ș	Ț	ț	Ȝ	ȝ	Ȟ	ȟ	Ƞ	ȡ	Ȣ
α + 0300	E + 0300	x + 0300	δ + VS1	Ϸ + VS1	K + VS1	V + VS2	Ξ + VS1		FFFD1	FFD0F	FFD1F	FFD2F	FFD3F	FFD4F	FFD5F

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. 4 ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· 5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. 6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· 7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. 8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. 9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. 11 εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. 12 ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 13 οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. 14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. 15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

body in Anaktoria 12 pt.

Right Honourable,

Whilst we studie to be thankful in our particular, for the many fauors we haue receiued from your L.L. we are falne vpon the ill fortune, to mingle two the most diuerse things that can bee, feare, and rashnesse; rashnesse in the enterprize, and feare of the sucresse. For, when we valew the places... There is a great difference, whether any Booke choose his Patrones, or finde them: This hath done both. For, so much were your L.L. likings of the seuerall parts, when they were asped, as before they were published, the Volume ask'd to be yours. We haue but collesped them, and done an office to the dead, to procure his Orphanes, Guardians; without ambition either of selfe-profit, or fame: onely to keepe the memory of so worthy a Friend, & Fellow aliuie, as was our Shakespeare, by humble offer of his playes, to your most noble patronage. Wherein, as we haue iustly obserued, no man to come neere your L.L. but... In that name therefore, we most humbly consecrate to your H.H. these remaines of your servant Shakespeare; that what delight is in them, may be euer your L.L. the reputation his, & the faults ours, if any be committed, by a payre so carefull to shew their gratitude both to the liuing, and the dead, as is

Your Lordshippes most bounden,

JOHN HEMINGE.
HENRY CONDELL.

body in Anaktoria 11 pt.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἑρμῆτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

body in Alexander 12 pt.

Robert M. Pirsig, *Zen and the Art of Motorcycle Maintenance*

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

body in Alexander 12 pt.

Ἴσοκράτους, Πανηγυρικός

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἠξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, 2 τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὦν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας. 3 οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἰλόμην ῥαθυμεῖν, ἀλλ' ἱκανὸν νομίσας ἄθλον ἔσεσθαι μοι τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ λόγου γενησομένην ἢ κω συμβουλεύσων περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμονομίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὠρμησαν, 4 ἀλλ' ἅμα μὲν ἐλπίζων τοσοῦτον διοίσειν ὥστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν πώποτε δοκεῖν εἰρησθαι περὶ αὐτῶν, ἅμα δὲ προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἵτινες περὶ μεγίστων τυγχάνουσι ὄντες καὶ τοὺς τε λέγοντας μάλιστ' ἐπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλεῖστ' ὠφελούσιν, 5 ὦν εἷς οὗτός ἐστιν. ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροὶ πω παρεληλύθασιν, ὥστ' ἤδη μάτην εἶναι τὸ μεμνησθαι περὶ τούτων. τότε γὰρ χρὴ παύεσθαι λέγοντας, ὅταν ἢ τὰ πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δέη βουλευέσθαι περὶ αὐτῶν, ἢ τὸν λόγον ἴδη τις ἔχοντα πέρασ, ὥστε μηδεμίαν λελεῖφθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολήν.

body in Avdira 9.5 pt.

Robert M. Pirsig, Zen and the Art of Motorcycle Maintenance

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

body in Avdira 9 pt.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἔνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιαλί, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοιινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινή, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἔνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιαλί, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοιινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινή, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἔνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιαλί, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοιινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινή, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἔνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιαλί, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοιινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινή, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

αβγγδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Aroania 11 pt.

ἀηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγγδδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Alexander 12 pt.

ἀηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγγδδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Avdira 10 pt.

ἀηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγγδδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Anaktoria 12 pt.

ἀηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγγδδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Asea 12 pt.

ἀηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγγδδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Asea Italic 12 pt.

ἀηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy